

Scinteia

pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 51 (733) * joi 17 decembrie 1959 * 8 pagini 30 bani

GEORGICĂ

Jumătate de măsură

Până acum i-a fost bine și cald. Nimeni nu s-a atins de el. Se obișnuiseră toți să nu-l bage în seamă. El însuși urmărise asta. Se apuca de un lucru cu oarecare conștiințiozitate, ca să nu fie tras la răspundere pentru lenevie, dar se oprea exact la jumătate și anume, acolo unde socotea că e destul pentru ca cei din jur să nu mai aibă nimic de spus.

Dar acum, gata! Trebuie, dragi pionieri, să vedem îndată ce-i de făcut! Treaba nu mai poate și nu trebuie să meargă așa! Georgică - Jumătate-de-măsură nu va fi toată viața elev. Cîndva, va deveni muncitor. Și ce fel de muncitor va fi el dacă...

Georgică - Jumătate-de-măsură se oprește la jumătatea temei

Iată-l, de pildă, acasă. E timpul să se apuce de lecții. Nu sînt grele, dar nici ușoare; în clasa a VI-a, elevii au un program bogat. Georgică - Jumătate-de-măsură citește la istorie. Miine are istoria. Deschide manualul și începe. Parcurge liniștit prima pagină, apoi a doua. Închide ochii și repetă în gînd cele citite. Mda, merge... Dar, pentru ce urmărește el mai are nevoie de ceva. Deschide ochii și silabiseste două-trei nume din lecție, încearcă să rețină o dată istorică și, gata. Pentru ce urmărește el e de-ajuns! N-a durat nici măcar o jumătate de ceas...

Acum, matematica la rînd. Două probleme de geometrie. Buun... Georgică - Jumătate-de-măsură, le acordă, timp de 5 minute, o egală și binevoitoare atenție. Primul exercițiu e mai greu, al doilea i se pare însă mai acceptabil. Pentru ceea ce urmărește Georgică - Jumătate-de-măsură, e suficient să-l rezolve pe acesta. De ce să-și mai bată capul cu amîndouă? Il dă de-o parte pe primul și începe să lucreze direct pe al doilea.

Ce urmărea Georgică - Jumătate de măsură?

A doua zi, Georgică a fost scos la lecție. Istoria. A răspuns la unele întrebări, le-a mai încurcat pe altele și, în cele din urmă, a primit 6. Împreună cu vechiul 5, media lui Georgică - Jumătate-de-măsură, la istorie, era 5,50, adică exact ceea ce urmărise: nota de „trecere”.

Cîțiva pionieri l-au întîmpinat, în timp ce se înapoia în bancă, cu șoapte de nemulțumire... „Cînd are să termine o dată Georgică cu aceste note de 5 și 6, cu aceste note mediocre?” Georgică n-a dat însă atenție nimănui și, în același timp, nimeni n-a insistat. La urma urmelor, cum să te legi de un asemenea elev? E repetent? Nu! E corigent? Nu! Vine cu temele nepregătite? Nu! E îndisciplinat? Nu! Și totuși,...

Dragi cititori,

Vă cerem să vă spuneți cu toții părerea despre acest Georgică - Jumătate-de-măsură, despre acei dintre colegii voștri care mai procedează ca el, care se mulțumesc cu note „de trecere”, ci țintesc mereu mai sus, către cele mai bune rezultate, către cele mai înalte piscuri ale științei!

De asemenea, arătați-ne ce măsuri luați în grupele, detașamentele și unitățile voastre împotriva mediocrității la învățură, arătați cum vă ajutați între voi la carte.

Așteptăm scrisorile voastre, dintre care, cele mai bune vor fi publicate.

ÎNVĂȚĂ TU BINE
CU AJUTĂLUL TOVARĂȘULUI

Pionierii detașamentului nostru au citit articolul „Învăță tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău”, apărut în „Scinteia pionierului” nr. 50. Ne-a interesat foarte mult și tocmai de aceea vă și scriem. Să știți că și înainte de a citi articolul ne ajutam unul pe altul. Acum însă ne-am hotărît să lucrăm și mai organizat. Am avut și o adunare de detașament la care, ca și cei din clasa a VII-a

D de la Școala de 7 ani nr. 3 din București, i-am invitat și pe ceilalți școlari. Ne-am sfătuit mult. Petre Leca, de exemplu, învață bineșor, știe să socotească, citește frumos, dar scrie... ce să mai vorbim. Liviu Albu și Victor Berbec au hotărît să învețe împreună cu Petre. Fiecare are de învățat unul de la altul.

„Învăță tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău”, este acum un îndemn în munca noastră. De aceea, în clasă sînt mulți pionieri care se ajută unii pe alții. Vă trimitem fotografiile celor trei despre care am amintit mai sus (de sus în jos: Liviu Victor și Petre).

pioniera
ELENA LUPU
cl. a III-a D. Școala de 7 ani nr. 12, Constanța

Concursul pentru cea mai bună corespondență

Cinematograful sătesc

Astă-vară, prin luna iulie, în localul Căminului cultural din comuna noastră a început să funcționeze un cinematograful sătesc. Vestea că vom avea un cinematograful în comună s-a răspîndit cu repeziciune în toate casele. Cu mic, cu mare, abia așteptam să mergem la primul film în noul cinematograful. Bătrînilor, care au trăit aproape toată viața lor în bezna neștiinței, nici nu le venea să creadă că vor avea în curînd prilejul să meargă la cinematograful chiar în comună.

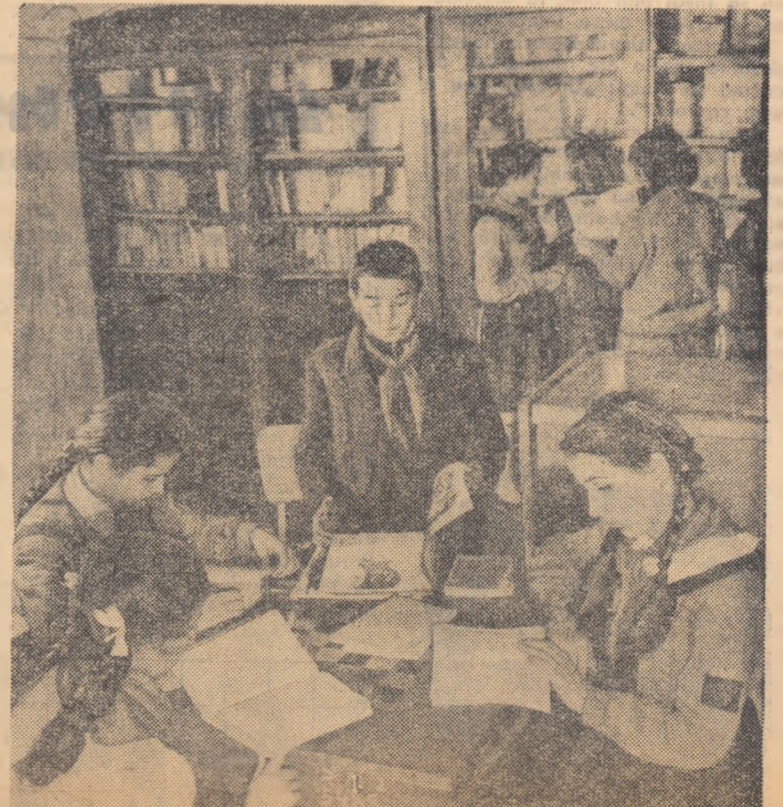
Și iată că după cîteva săptămîni, a rulat primul film - „Vasioe Trubaciov și tovarășii săi”. De atunci încoace, în fiecare duminică după-amiază familii întregi de țărani muncitori din comună merg la film. Și îi e mai mare dragul să-i privești, cum, îmbrăcați frumos, în haine de sîrbătoare, se îndreaptă spre cinematograful.

Pentru noi pionierii ru-lează filme speciale. Printre filmele pe care le-am văzut pînă acum, sînt și: „Misterul castelului părăsit”, „Rita”, „Cartierul Viborg”, „Într-un ceas bun” și altele. În comună noastră avem și alte realizări frumoase. Tot în anii regimului de democrație populară a fost electrificată comuna, s-a construit un cămin cultural. Mulțumim din inimă partidului pentru grija sa părintească și pentru toate realizările din comuna noastră.

pionier
COSTICA V. PETRILĂ
Școala de 7 ani Suhuleț,

Pentru distincțiile pionierești

În biblioteca Școlii medii nr. 2 din Bacău, pionierii vin în număr tot mai mare. Aici ei cercetează cărți despre lupta eroilor clasei muncitoare, citesc poezii și povestiri despre partid și patrie, pregătindu-se astfel să îndeplinească unele dintre condițiile necesare pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Viata pioniereasca

VACANȚA DE IARNĂ
e pe drum!

S-a primit la redacție o telegramă căreia ne grăbim să i facem loc aici. Cui credeți că îi este adresată? Iată:

CĂTRE TOATE COLECTIVELE DE CONDUCERE ALE UNITĂȚILOR ȘI DETAȘAMENTELOR DE PIONIERI.

Și acum, ce se spune în telegramă:

Vă felicităm din toată inima pentru recolta bogată pe care ați adunat-o de pe ogorul celui dinți trimestru de învățatură! Acum, după o muncă încordată, vă așteaptă o odihnă binemeritată. De aceea am și pornit, într-un suflet, spre voi...

Cum, încă n-ați ghicit cine-i autorul acestui mesaj? Vacanța de iarnă, în persoană! Dar, s-o ascultăm mai departe.

Am aflat că, în unele unități, pionierii s-au și gândit cum să mă întâmpine...

Sigur că da — în unități au și apărut, în preajma gâzelor de perete sau mai precis lângă cutiuța cu scrisori asemenea afișe: „CUM VREȚI SĂ NE PETRECEM VACANȚA DE IARNĂ?” Iar în cutiuță s-au și adu-

nat zeci de propuneri. În unele unități, colectivele de conducere au și ținut adunări de lucru pentru a discuta aceste propuneri și pentru a pune la cale acțiunile din vacanța de iarnă. Să vedem însă ce ne mai spune ea însăși.

Vom petrece, împreună, de minune! Mi-am trecut de altfel și eu în agendă o seamă de acțiuni care să vă înfrumusețeze zilele de vacanță...

Dar ce și-o fi trecut prietena noastră în agendă? La punctul întâi, a trecut desigur CARNAVALUL PIONIERESC în jurul pomului de iarnă și seara de distracție în colectiv în orașul copiilor. Apoi, sint trecuți oaspeții care vor fi invitați

printre pionieri în zilele de vacanță — activiști de partid, muncitori și colectiviști frunțași, oameni de știință și artă. N-au fost uitate nici VIZITELE, EXCURSIILE — vizite în uzine și fabrici, la S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, în G.A.C.-uri, „excursii” prin orașul sau satul natal pe urmele înfăptuirilor din anii Republicii, excursii ale pionierilor de la oraș la sat și ale celor de la sat la oraș, excursii turistice la cabanele mai aproape, etc. etc.

N-a uitat vacanța de iarnă să-și treacă în agendă nici DUMINICILE VESELE sau SERATELE LITERARE și ȘTIINȚIFICE, ȘEZATORILE, toate acțiuni atât de mult prețuite de către pionieri.

Pionierii de la sat vor avea de îndeplinit și o misiune aparte: să apară cu un program artistic pe scena Căminului cultural. Apoi, CONCURSURI pe diferite teme din lumea cunoștințelor școlare sau pentru desemnarea celui mai bun recitator, cântăreț sau desenator al unității. De asemenea, ceasuri vesele petrecute ÎN JURUL APARATULUI DE RADIO sau în tovărășia unor prieteni atât de buni cum sint CĂRȚILE, mersul în colectiv la TEATRU și la filmele pentru copii, ce vor rula la CINEMATOGRAFE. Nu lipsește nici SPORTUL: schi și patinaj, concursuri de săniuțe sau tenis de masă și șah.

Este în agenda vacanței de iarnă și o mențiune: PENTRU CEI CARE SE PREGĂTESC SĂ DOBINDEASCĂ DISTINCȚIILE PIONIEREȘTI. Ei vor avea desigur mai mult timp ca să învețe poezii și cintece patriotice, să citească despre eroi ai clasei muncitoare, să adune fier vechi, să-și treacă unele probe sportive.

Va fi vesel, nu-i așa, copiii? Se cere doar să ne grăbim cu pregătirile pentru că știți ce spune vacanța de iarnă în încheierea mesajului ei?

Așteptați-mă! Sint pe drum. În curând voi fi printre voi, pionierii!

Semnează: Vacanța de iarnă.

MULTE NOTE BUNE ȘI... MULTĂ VOIOȘIE!

O condiție importantă pe care o cer distincțiile pionierești, este și aceea de a învăța bine. Mulți pionieri de la noi ca Reghina Telechi, Teodora Gruța, Gabriela Boeru și alții au numai note foarte bune. Dar să nu credeți că frunțașii la învățatură se mulțumesc cu atât. Ei îi ajută și pe alții să primească note bune, caută ca întreg detașamentul să fie la nivelul lor.

Noi avem rezultate frumoase și în acțiunile de folos patriotic. Numai în câteva zile am adunat 1.500 kg de fier vechi și multă maculatură. Am dat o mână de ajutor și la G.A.S. din Aiud, la cărutul porumbului. Iar în unitate se aud mereu noi cintece pionierești și patriotice. Cîntecul, voioșia și munca ne însuflețește, ne ajută să ne apropiem tot mai mult de ziua cînd vom primi distincțiile pionierești.

pioniera

ELIZA MOYOȘ

președinta unității de la Școala de 7 ani nr. 1, Aiud, regiunea Cluj

Comuna devine mereu mai frumoasă

Pe zi ce trece, comuna noastră devine tot mai frumoasă. În ultimul timp s-au ridicat zeci de case noi și s-au pavat multe străzi. Dar aceasta nu este totul. În toamnă s-a înfrumusețat și parcul din comună. Am ajutat și noi, pionierii, la curățatul aleilor, la săpatul rondurilor de flori.

În ultimele luni, comuna noastră s-a mai îmbogățit cu o construcție destinată nouă, copiilor și tinerilor, școala medie. O clădire mare, frumoasă și noi sintem cu atât mai mîndri de ea cu cît la construirea ei, este și contribuția noastră. Orelle de muncă patriotică făcute la înfrumusețarea comunei ne ajută la primirea distincțiilor pionierești.

pioniera

NICULINA JITOAIKA

cl. a VII-a A, Școala de 7 ani, com. Segarcea, regiunea Craiova.

PIONIERII CERCETĂTORI

În cadrul concursului, „Să ne cunoaștem ținutul natal”, pionierii detașamentului nostru au organizat o excursie la ruinele vechii cetăți Corium, care se află la marginea orașului Hirșova. Aici am aflat multe lucruri interesante din istoricul orașului și al cetății. Împreună cu tovarășul profesor de istorie am cercetat ruinele unde am găsit obiecte din cele mai vechi timpuri. Printre ele se află peste 40 de monede roma-

ne și grecești care datează din secolele I, II și III ale erei noastre și rămășițele unei pietre funerare de pe mormintul unui demnitar. Într-o adunare de detașament am hotărît ca pentru toate aceste obiecte, împreună cu altele pe care le vom găsi în cercetările viitoare să amenajăm un mic muzeu al școlii.

pioniera

PARASCHIVA CĂLINESCU
cl. a VII-a, Școala medie Hirșova, regiunea Constanța

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

Cravata roșie

Camioanele încărcate cu lemne, vin unul după altul. Sint lemne pentru iarnă. Abia au fost descărcate și tovarășul director se gîndește cum să le depoziteze.

— Ce-i asta? Ia te uită!...

— Într-adevăr, preocupat de gîndurile sale, nici nu observase ce se petrece în curte. Pionierii, împreună cu tovarășul instructor, așezați în „lanț” duceau lemnele în pivniță, le stivau.

Această întimplare, ca și altele s-au petrecut de mult, dar pionierii și-au amintit de ele în ultima adunare, închinată cravatei roșii de pionier.

Cu bluze albe, cu cravatele proaspăt călcate, pionierii detașamentului clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din Medgidia s-au adunat în clasă. Dar, parcă și clasa era altfel. Un număr nou al gazetei de perete. Iată și titlurile unor articole: „Cravata roșie”, „Cum îmi cinstesc cravata”.

— Detașament, pentru începerea adunării, drept!

Și adunarea a început. După ceremonialul pionieresc, emoționant, pionierii au vorbit multă vreme despre însemnătatea cravatei roșii, pîrticică din steagul roșu de luptă al clasei muncitoare.

— Vă amintăți? Și Violeta Tufan

GETA KELNER

In curînd va fi gata un nou aeromodell. Membrii cercului de aeromodelle de la Casa pionierilor din orașul Roman lucrează cu multă atenție.

matematica

Pot participa 10—20 de copii. Jucătorii se împart în două echipe egale și se așază în două rînduri față în față. Pentru joc e nevoie de două rînduri de tăblițe cu numere de la 0 la 9. E de dorit ca tăblițele să fie de culori diferite. De tăblițe sint legate șnururi, pentru ca jucătorii să le poată pune după gîl.

La o distanță egală de fiecare din rînduri, mai la o parte, se așază cîte două scaune. Pentru ca în timpul jocului ele să nu se miște din loc, e mai bine să fie așezate chiar lângă perete.

Jucătorii primesc cîte o tăbliță, pe care și-o pun pe piept în ordinea numerelor. Numerele din ambele rînduri trebuie să fie față în față (1 în fața lui 1, 5 în fața lui 5).

Conducătorul jocului enunță o operație aritmetică (de exemplu, 17X2). Jucătorii trebuie să socotească în minte cît face, iar posesorii tăblițelor din care se formează numărul respectiv, 34, trebuie să fugă către scaunele lor și să se așeze astfel, încît să se poată citi acest număr. Echipa care inde-

Jocuri pe materii

plinește mai repede acest lucru cîștigă un punct.

La sfîrșitul jocului se face socoteala punctelor și echipa care are mai multe puncte se declară cîștigătoare.

Conducătorul jocului trebuie să-și pregătească operațiile aritmetice în așa fel încît fiecare jucător să fie solicitat măcar o dată să fugă la semn.

Dacă fiecare echipă are mai puțin de 10 jucători, o parte din tăblițe nu mai sint folosite. De acest lucru trebuie să se țină seama și la compunerea exercițiilor.

O socoteală simplă

Cartea e carte!
Însă
din creier
trebuie, măi frate, să miști.

Azi vrem școlari comuniști,
construcitori ai vremurilor noi.
(Măiakovski)

Dacă e vorba de fotbal, nu găsești în clasa a VI-a A de la Școala medie nr. 10 din București, altul mai priceput ca Ion Popescu! Colegii îi admiră priceperea.

Dar dacă e vorba de învățătură, nu găsești în clasa a VI-a A altul mai de neînviat ca Ion Popescu. Să deschidem catalogul în dreptul numelui său. Iată: la română, notele sale sînt 4, 5 și 3, la istorie 3 și 3, la matematică 3 și 2, la fizică 3, și așa mai departe... În colecția aceasta bogată de note sub limită nu-i greu să ghicești un viitor repetent. Credeți poate că se sinchisește Ion Popescu de asta? Greșiți! Detașamentul de pionieri hotărîse să muncească astfel ca toată clasa a VI-a A să treacă trimestrul acesta numai cu note bune. S-a izbit însă, ca de un zid, de îndărătnicia și nepăsarea lui Ion Popescu. S-au gândit să-l ajute. Popescu a primit, socotind că de acum va ploua cu note bune chiar fără să miște un deget.

S-ar putea ca Ion Popescu să rămînă și în acest an repetent.

— Ei, și ce-i cu asta? obișnuiește el să spună, crezîndu-se erou.

„Ce-i cu asta?” Doar n-ar fi prima oară cînd rămîne repetent. A mai rămas și într-a IV-a și într-a V-a... De ce n-ar repeta și a VI-a? Ce-l costă pe el?

Pe el s-ar putea să nu-l coste. Pe alții, repetenția lui însă, îi costă. Iată, să facem o socoteală simplă. Să trecem întii cărțile, caietele, rechizitele, uniforma și tot ce-i trebuie lui Ion Popescu pentru ca să poată merge la școală. Pe acestea i le dau părinții din munca lor. Apoi să adăugăm munca de fiecare zi a profesorilor, clasa îngrijită și caldă, banca în care Ion Popescu învață. De acestea se îngrijește statul nostru, întregul popor. Pentru toate acestea lui Ion Popescu nu i se cere nimic altceva decît să învețe! Să nu uităm însă să adăugăm la socoteala noastră și faptul că Ion Popescu va păși mai tirziu cu 2-3 ani în producție. Cît pierde economia țării noastre? Și acum... să tragem linie: iată cît costă repetenția lui Ion Popescu!

El n-a pus încă niciodată mîna pe creion să facă o asemenea socoteală simplă. De aceea și crede că totul i se cuvine, iar el nu datorează nimic. Detașamentul de pionieri trebuie să-l ajute pentru a înțelege că față de părinți, față de școală, față de întregul popor, el are o răspundere importantă: aceea de a învăța bine.

V. CARABA

Nu trecuse mult timp de la începutul anului școlar, și în clasa a IV-a A de la Școala de 7 ani din Cernavodă, regiunea Constanța, pionierii începuseră să primească note. Azi un 8, mâine un 7, dar mai ales 6 și 5. Ba mai erau și pionieri care primeau note de 4!

— Așa nu poate să mai meargă, a spus atunci Ecaterina Gheorghe, președinta detașamentului. Și chiar a doua zi colectivul de conducere a avut o adunare. Iar pentru ca treburile să meargă mai bine, l-au invitat și pe tovarășul învățător. Acesta a fost începutul. De atunci, toată lumea a pornit lupta împotriva notelor slabe. Au ținut o adunare de detașament despre distincțiile pionierești, au discutat despre cum să învețe, cum să se ajute între ei. Mulți și-au luat și angajamente. Adrian Atanasie, care are numai note foarte bune, pregătindu-se să obțină distincțiile s-a hotărît să-și ajute și colegii.

— Eu am să învăț cu Ion Co-

Drumul
spre
note bune

mandașu, a spus el. De altfel, dacă și alții vor să învețe cu noi, să vină, vom fi bucuroși! Așa au și făcut. Exemplul lui Adrian Atanasie a fost luat și de Adrian Bulamaciu, și de Ecaterina Gheorghe. Rezultatele? De cînd învață împreună nu s-a mai luat nici o notă mică.

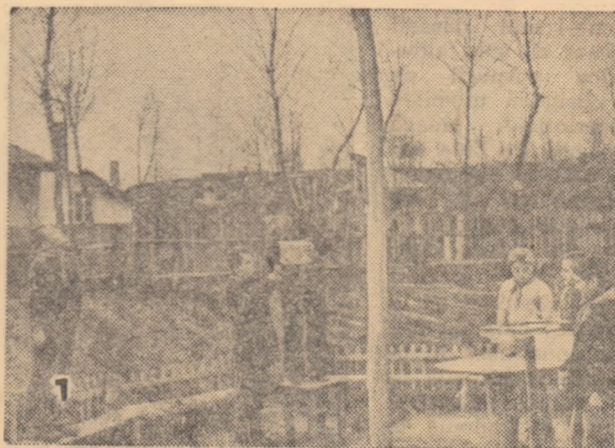
Dar, în afară de aceasta, colectivul de conducere al detașamentului și-a adus două ajutoare: „avionul” și „melcul”. Împreună ele contribuie ca în catalog să apară note bune. Să nu credeți că... suflă. Nu! A-

vionul și melcul sînt... două personaje de la gazeta de pe rețea. Cînd Ion Comandașu se apărut în chip de melc, s-a su-părat, a plîns, dar de stuncă n-a mai primit nici o notă mică.

În drumul spre note bune, colectivul de conducere al unității a hotărît să organizeze multe adunări frumoase. De curînd, a avut loc un concurs „Drumeti veseli” și o întîlnire cu tovarășul Năstase Gheorghe, muncitor fruntaș la întreprinderea „Ideal”. Multe au învățat pionierii în aceste adunări, dar, mai ales au învățat că nu e de ajuns numai să „treci” clasa. Patria noastră dragă are nevoie de muncitori cu înaltă calificare și pentru aceasta pionierii trebuie să învețe foarte bine.

Drumul spre note bune nu e ușor, dar colectivul de conducere al detașamentului nr. 8 face totul pentru a obține rezultate din ce în ce mai frumoase.

GETA COSTIN

Popas la MICII NATURALIȘTI

rie colectivă mare și bogată... Dar unde nu există asemenea gospodării colective? Așa că mai bine am să vă spun numele satului. Se cheamă Slobozia Conachi. Trebuie să știți că pionierii de aici au o activitate foarte bogată în cadrul cercului micilor naturaliști. Toate cercetările, experiențele și demonstrațiile pe care le fac micii naturaliști, ca și micii tehnicieni, îi ajută să-și îmbogățească cunoștințele.

Cînd am ajuns acolo, pionierii tocmai lucrau de zor, așa că nu mi-a rămas decît să duc aparatul de fotografiat la ochi pentru ca să vi-l prezint și vouă.

Iată-i pe micii meteorologi (foto 1) în frunte cu responsabilă cercului, Maria Mirică, cercetîndu-și aparatele de măsură. Toate sînt făcute de ei: și girometrul, și pluviometrul,

și higroscopul... Rezultatele sînt trecute pe o foaie de observații. Că sînt buni meteorologi, ne-o spune faptul că măsurătorile lor s-au dovedit întotdeauna exacte.

Sera a fost construită tot de pionieri! În seră și la rîsadnițe (foto 2) micii naturaliști sînt pasionați de cercetări și demonstrații care desigur nu vor rămîne fără rezultat.

Micii gospodari ai școlii măi au și alte îndeletniciri. Îi preocupă bunăoară cuiburile pentru păsările (foto 3). Pioniera Ana Stroe este neobosită în activitatea aceasta.

Activitatea bogată a micilor naturaliști îi ajută mult la învățătură și la însușirea unor bune pregătiri pentru activitatea lor viitoare, de harnici și pricepuți colectivisti.

MIHAIL CARANFIL

Satul în care învață pionierii de care va fi vorba se găsește nu departe de Galați, într-o comună unde se află o gospodă-

C. G. DIACONU

MÎINI DE AUR

Cînd, în vara anului trecut, a fost începută renovarea școlii din comuna Coșoveni, raionul Craiova, pionierii și școlarii din comună au muncit cot la cot cu utemiștii și cu ceilalți săteni, pentru terminarea la timp a lucrărilor. Iar în toamnă, cînd a început noul an școlar, și-era mai mare dragul să înveți în oricare din cele douăsprezece clase mari, curate și luminoase. Acum, era rîndul becurilor electrice să apară în clase. Posibilități pentru iluminatul electric erau; rețeaua electrică se afla în apropierea școlii. Și pionierii le-a venit o idee... „Ce-ar fi să dăm o mină de ajutor celor mari și la electrificarea școlii?” S-au sfătuit împreună cu tovarășul instructor superior și au hotărît să cultive pe lotul școlar 1,5 ha de sfeclă de zahăr, să crească 30 grame de viermi de mătase, iar cu banii ce-i vor obține să ajute și ei la cumpărarea stîlpilor și sir-

mei necesare pentru tras curentul în școală.

O dată cu venirea primăverii, s-a trecut la lucru în mod perseverent și organizat. Și-au muncit pionierii cu sirguință, unii la creșterea viermilor de mătase, alții la îngrijirea celor 1,5 ha de sfeclă de zahăr. Pionierii Emil Cernolea, Alexandru Truță, Florina Vlad, Ion Buzatu, Maria Nică și Maria Țurlui au fost cei mai sirguincioși în această acțiune. Dar nici ceilalți nu s-au lăsat mai prejos. Iar toamna aceasta, după ce au predat statului roadele muncii lor, pionierii au obținut o sumă de bani cu care au contribuit la cumpărarea celor necesare instalației electrice.

E de prisos să mai spunem cu cît zel au muncit apoi la instalarea stîlpilor și la tragerea sîrmelor, ajutîndu-i pe electricienii sosiți în mod special din Craiova.

EI AU NUMAI NOTE FOARTE BUNE

IULIAN POPA - clasa a V-a C, Școala medie nr. 11, București.

MĂRIUȚA TRIF - clasa a III-a, Școala de 4 ani, satul Crocna, regiunea Oradea.

AUREL BARBU - clasa a V-a, Școala de 7 ani nr. 3, Turnu Severin, reg. Craiova.

VASILICA DINU - clasa a III-a, Școala de 4 ani, comuna Gălăței, raionul Călmățui, regiunea Galați.

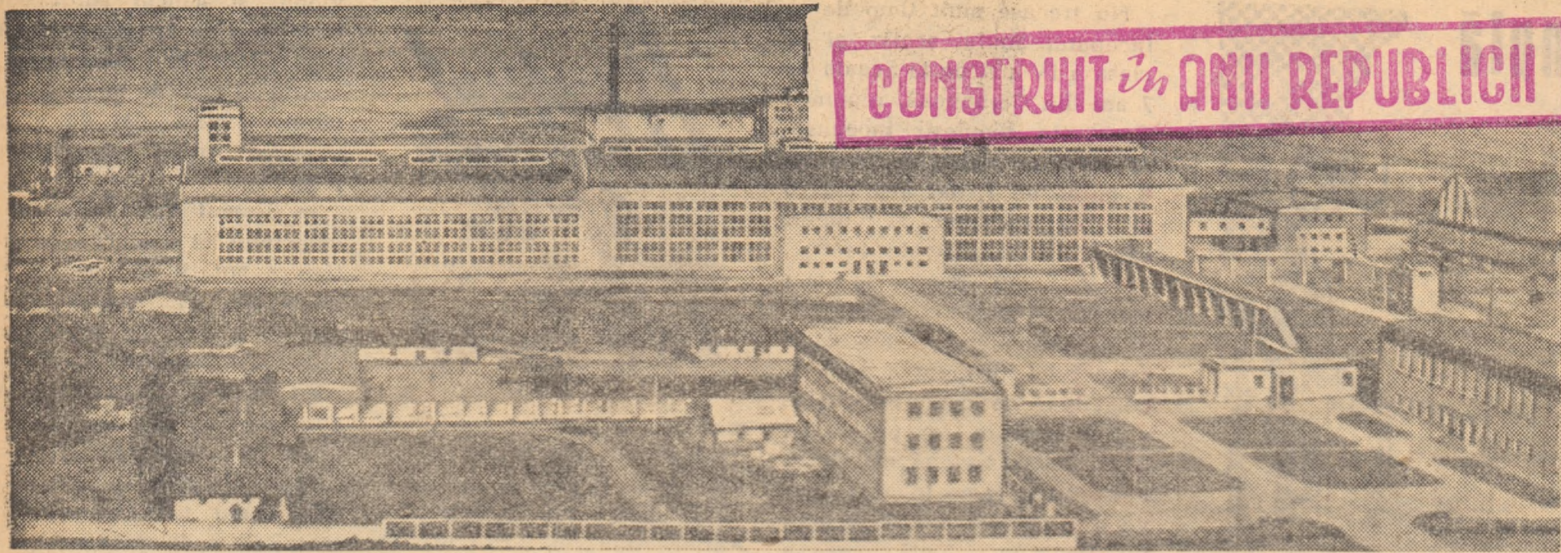
VICTOR FUIOR - clasa a IV-a B, Școala pedagogică „Gh. Șincai”, Blaj.

MIHAELA STROE - clasa a IV-a B, Școala de 7 ani nr. 24, București.

IOSIF CIORAN - clasa a V-a, Școala de 7 ani, comuna Străoane de Sus, raionul Panciu, regiunea Galați.

CONSTRUIT în ANII REPUBLICII

Istoria combinatului de zahăr și ulei „Oltenia” de la Podari, regiunea Craiova, numără doar câțiva ani, dar pe porțile lui au ieșit zeci și zeci de trenuri încărcate cu zahăr și ulei. Construit în anii regimului democrat popular, combinatul acesta va contribui, prin producția sa, la îndeplinirea obiectivelor cuprinse în expunerea tovară-

șului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 de cembrie a.c. de a se realiza în 1960 o producție de zahăr de 325 mii tone și de a se dubla producția de ulei comestibil.

In fotografie: Combinatul de zahăr și ulei „Oltenia”.
(Foto: M. CIOC)

De aici a pornit întrecerea

Ați fost anul acesta la Craiova? Cine a fost, a avut ce vedea. Cine nu, să meargă acum, cu noi, că va avea ce vedea. Orașul întreg își schimbă înfățișarea: în locul caselor vechi, înghesuite, se înalță astăzi blocuri cu sute de apartamente, alături de grădini frumoase și spații verzi, iar străzile frumoase pavate se întretaie acum cu bulevarde noi. Se construiesc școli noi, altele se măresc, iau ființă noi magazine, se reamenajează Grădina Botanică etc. Și peste tot, pe toate șantierele mici și mari zărești fluturând steagurile roșii ale brigăzilor de muncă patriotică, în care muncesc mii de tineri craioveni, utemiști, frați de-ai voștri mai mari.

Și iată că nu de mult acești utemiști s-au adunat, au discutat despre lucrările ce le pot face pînă la 30 Decembrie și au lansat o chemare către toate brigăzile de muncă patriotică din țară: cit mai multe succese în cinstea Zilei Republicii noastre dragi!

Să vă vorbim de toți tinerii, de toate lucrările și de toate realizările lor, nu putem. Ne-ar trebui multe pagini. Vă vom vorbi doar de cițiva. Iată, de exemplu, pe elevii școlii profesionale „7 Noiembrie” care într-o adunare generală U.T.M. au hotărât că pînă la 30 Decembrie vor construi prin muncă patriotică două săli de clasă! De atunci, în orele libere,

De la frații noștri mai mari, UTEMISTI...
pe ucenici nu-i mai găsești stînd. În fiecare zi, sub faldurile steagurilor purpurii pe care scrie: „Brigadă utemistă de muncă patriotică”, pleacă pe șantierul școlii. De Ziua Republicii, în clasele construite de ucenicii-brigadieri se vor ține primele ore de curs. Iar în bănci vor lua loc chiar... constructorii!

Sau iată-i pe utemiștii de la fabrica „11 Iunie” care au primit pentru a doua oară în acest an steagul de brigadă utemistă de muncă patriotică fruntașă pe oraș și Diploma de Onoare a Comitetului regional U.T.M., Craiova. Ce au făcut ei în ultimul timp? Într-o zi, după terminarea lucrului în fabrică au mers și au descărcat voluntar cîteva vagoane cu ciment. Alte cîteva zile au lucrat la instalarea unei noi tipografii. Prin munca lor, pe diverse șantiere, tinerii brigadieri de la fabrica „11 Iunie” au economisit peste 47.000 lei.

Distincțiile primite au fost binemeritate. Brigadierii utemiști din Craiova au realizat în ultimul timp economii de peste 500.000 lei. Aproape 500 tone de fier vechi au luat drumul oțelării lor, s-au plantat mii de pomi,

Tinerii craioveni, la muncă patriotică pentru amenajarea Grădinii Botanice a orașului

au fost infrumusețate numeroase întreprinderi. De cînd au chemat la întrecere celelalte brigăzi de muncă patriotică din țară și pînă acum utemiștii din Craiova au și făcut peste 5.000 de ore de muncă patriotică.

Iată, deci, că inițiatorii întrecerii își respectă angajamentele și luptă să ocupe primul loc în întrecerea pornită în cinstea zilei de 30 Decembrie.

LIDIA POPESCU

PENTRU POMUL DE IARNĂ

Sărbătorirea tradiționalului pom de iarnă e așteptată de copii cu multă nerăbdare. Dar nu numai copiii se gîndesc la bogăția jucăriilor cu care trebuie împodobite crengile bradului drept ca luminarea. O grijă deosebită o poartă în primul rînd cei care fac pentru voi jucării minunate, care de care mai frumoase. Ca să aflați cîte ceva despre unele din nenumăratele jucării pregătite pentru voi, ne-am adresat cu cîteva întrebări tovarășului Ștefan Gheorghe, inginerul șef al fabricii de jucării „Bucuria copiilor” din Capitală.

— Ce surprize pregătiți pentru copii... să-și împodobesc pomul de iarnă?

— Surprize? Multe! Cred că o să le placă în mod deosebit copiii

clownul cu umbrela. Acesta prezintă un număr destul de atractiv: se învîrtește amețitor în jurul său și în acest timp desface o umbrelă multicoloră pe care o ține ridicată în mînă. Bineînțeles, e costumat și machiat aidoma unui clown adevărat. Frumoase sînt și limuzinele și aerodromul electric și rața pășitoare, broscuța care sare, veverița care sparge nuci în labe, crocodilul și multe alte jucării, toate mecanizate. Trebuie reținut faptul că zece din acestea sînt modele noi, realizate special pentru pomul de iarnă din acest an.

— Dar despre grija pentru aspectul lor exterior, ce ne puteți spune?

— Mai întii trebuie să știți că noi urmărim ca

jucăriile să reprezinte cit mai fidel înfățișarea și gesturile... originalului. De aceea folosim o gamă foarte variată de culori. Cocoșul, bunăoară, și rața pășitoare, au penele în șapte culori vii, strălucitoare. Meșterii noștri, cum ar fi Badea, Niculescu, Ion Gheară, Gheorghe Pejovici, Lazăr Dumitrache și alții depun toată străduința ca jucăriile să fie atractive, să placă copiilor.

— „Bucuria copiilor” fabrică multe jucării?

— Da, în ultimile luni au ieșit pe poarta fabricii cam vreo 80.000! Dar la anul o să fabricăm jucării mai multe și mai variate. Ce modele anume? Nu vă spun. Motivul e simplu: vrem să le facem copiilor o nouă surpriză!

AL. PROFIRIU

Crescătoarea de păsări

Șoseaua asfaltată care serpuiește prin mijlocul satului Brătulești, trece și pe lângă sectorul avicol al gospodăriei agricole de stat din Periș. Nici un sfert de oră nu-i trebuia Ștefaniei Gerea ca să parcurgă calea, pe jos, pînă acolo unde cresc pîlcuri nenumărate de păsări cu penul alb. De cîte ori n-a trecut ea pe aici, încă pe cînd era pionieră?

— Să mai vii, să-ți arăt puișorii cei mici de tot... parcă s-niște ghemulețe, o chema Smaranda, fosta ei colegă de școală. Și Ștefania se ducea cu nerăbdare.

Doi ani au trecut de cînd Ștefania e crescătoare de păsări. Măruntică cum e, cu părul legat școlărește, cu fundulițe albe, nu-ți vine să crezi că a pășit în rîndurile utemistelor. Mai mult, colectivul în care se află se mîndrește cu Ștefania, îi acordă toată încrederea. Șeful sectorului i-a incredințat Ștefaniei să crească sute de puișori. Iar Ștefania îi crește... ca la carte! Nici o clipă nu scapă din vedere lucrul principal — să păstreze permanent o curățenie de farmacie. Acum, ea știe exact cită cantitate de orz, calciu, făină de... pește și alte „mîncăruri” preferă puișorii — Ștefania Gerea crește anual peste o mie cinci sute de păsări frumoase și albe. E o muncă pe care o face cu dragoste și vrednicie.

AL. DINU IFRIM

reportaj

informații

NOUȚĂȚI

TEHNICE

reportaj

reportaj

reportaj

informații

Prin continentul sovietic

Stadionul „Tinerii pionieri“

Raionul Leningrad din Moscova este bogat în construcții sportive. Aici sînt situate bine-cunoscutul stadion „Dinamo“, două bazine pentru înot de iarnă, sala sportivă „Aripile sovietelor“, hipodromul, precum și stadionul „Tinerii pionieri“. Acest stadion este una dintre cele mai vechi construcții sportive din Moscova, iar din 1934, la hotărîrea Prezidiului Consiliului Unional al Sindicatelor, stadionul a fost dat copiilor și a primit numele: „Tinerii pionieri“.

De atunci, el s-a schimbat fundamental. Aici au fost construite clădiri cu multe etaje, multe săli de sport, vestiare, dușuri, cabinete medicale foarte bine utilate, camere de odihnă. Peste șapte mii de spectatori încap acum, comod, în tribunele de beton care au înlocuit cele câteva rînduri de bănci de lemn.

Pe stadion se află un velodrom complet nou, cu tribune și terenuri minunate pentru sărituri și sectoare pentru aruncări, terenuri de volei și baschet. Mîndria copiilor este însă, patinoarul de vară cu gheață artificială. Secția de pa-

tinaj artistic e condusă de Tatiana Tolmaceva-Granatkina, de 15 ori campioană a U.R.S.S. la patinaj dublu.

Pe stadion se antrenează mai mult de 400 de tineri atleți. Mulți dintre ei au obținut rezultate frumoase. Tot aici se desfășoară regulat întreceri interne și întreceri de clasificare, în decursul cărora copiii au posibilitatea să îndeplinească norma gradelor sportive, sau stabilesc performanțele stadionului, ceea ce aduce învingătorilor diplome și premii.

Nu trece nici o sărbătoare sportivă fără tinerii acrobați și gimnaști crescuți de stadionul „Tinerii pionieri“.

În anii existenței sale, stadionul tinerilor pionieri a pregătit mulți sportivi buni. Numai în ultimii cinci ani, 377 de tineri au devenit maeștri ai sportului sau sportivi de gradul I. Mulți dintre sportivii sovietici cunoscuți au fost crescuți de stadionul tinerilor pionieri. E destul să amintim numele șahistului Vasilii Smislov, al gimnastei Sofia Muratova, a fotbalistului Igor Netto, a hokeistului Victor Lakușen.

V. KRIVENKO

Viață înșcristă

Cîte lucruri au de învățat copiii de la muncitorii unei uzine! Ei învață cum să muncească, cum să se comporte în toate împrejurările vieții. Și în R.D. Germană, ca și în toate țările lagărului socialist, se urmărește întărirea legăturilor de colaborare dintre școală și viață, atât de necesară formării viitorului constructor al socialismului și comunismului. Legătura nemijlocită cu uzina, cu munca practică, îmbogățește cunoștințele copiilor, îi înarmează cu deprinderi practice.

Una dintre școlile care au o strînsă legătură cu uzina, este și școala „Pestalozzi“ din Berlin Weissensee (R.D. Germană). Nu de mult clasa a III-a B a acestei școli a încheiat o convenție de patronaj cu brigada de muncă socialistă „Octombrie Roșu“ din cadrul întreprinderii de produse din lemn din Berlin — Hohenschönhausen. Colaborarea dintre copii și muncitori decurge extrem de bine. Toți sînt mulțumiți!

În fotografia 1: semnarea convenției prin care brigada ia sub patronajul său clasa a III-a B.

În fotografia 2 puteți vedea un cerc al pionierilor îndrăgostiți de electrotehnică, de minunatele și variatele ei aplicații. Imaginea a fost luată la Palatul pionierilor din Tirana — R.P. Albania.

Copiii țărilor socialiste frățesti trăiesc o viață fericită, sub grija permanentă a popoarelor care au devenit stăpîne pe soarta lor.

O mină nouă, uriașă

Ziarele aduc zilnic noi vești despre mărețele întreprinderi ale oamenilor sovietici. Iată o astfel de veste sosită de curînd:

„La Krivoi Rog (Ucraina) au început lucrările de construcție a uneia din cele mai mari mine de minereu de fier din lume, care va produce peste 35.000.000 tone de minereu de fier pe an, adică atît cît produc R. F. Germană și Anglia la un loc“...

Această uriașă construcție constituie un paș înainte pentru realizarea sarcinilor mărețului Plan Septenal. Iată și cîteva amănunte despre noua mină: galeriile subterane vor avea o lungime de cîțiva kilometri; toate procesele de producție vor fi mecanizate și automatizate; în subteran vor funcționa mașini cu un mare randament, de construcția cea mai modernă, conduse de la distanță; supravegherea tuturor mașinilor se va face cu ajutorul televizoarelor.

Noua realizare a industriei sovietice constituie un exemplu grîitor de punere în slujba construcției pașnice, a celor mai noi cuceriri ale tehnicii.

Salvatorii primesc mulțumiri

O furtună puternică a avut loc nu demult în Oceanul Indian. Un vapor iranian care tocmai ieșea din golful Persic, a fost surprins de furtună. Vasul s-a scufundat. Echipajul refugiat pe bărci de salvare, lupta cu valurile necruțătoare. Și iată că naufragiații au zărit apropiindu-se un vapor mare, pe catargul căruia flutura drapelul de stat al R.P. Romîne. Era vasul romînesc „Ardealul“ ce transporta mărfuri romînești departe, peste hotare.

Marinarii romîni n-au stat pe gînduri. Cu tot pericolul pe care îl prezenta furtuna, luptînd eroic cu valurile, ei au

reușit să salveze de la inechipajul vaporului iranian ce se scufundase.

Pentru fapta lor eroică, Ministerul de Externe al Iranului, a adresat comandantului echipajului vasului romînesc „Ardealul“ (prin intermediul legației R.P. Romîne la Teheran) mulțumirile guvernului iranian.

Bravii noștri marinari și-au făcut datoria. O dată cu renumele mărfurilor romînești, ei au dus peste hotare și renumele oamenilor noștri, gata oricînd să se lupte cu orice piedici pentru a salva viața semenilor lor.

În țările capitaliste și coloniale, pe drept cuvînt se poate spune că zeci și sute de mii de copii, nu au parte de copilărie.

Vă prezentăm astăzi, dragi pionieri, scrisoarea unei fetițe din Italia, grăitoare pentru felul de viață al copiilor de muncitori din țările capitaliste.

„Viața pe care o trăiesc eu ca și multe alte fete, este aceea: stăm acasă de dimineața pînă seara lucrînd în gospodărie. Nu putem ieși din casă fiindcă nu avem nici măcar îmbrăcăminte strict necesară și nu numai îmbrăcăminte, dar nici pîine. Ca și majoritatea locuitorilor din Aragona, care trăiesc cu toții prost, nu avem nici case în care să putem trăi ca lumea. Într-o singură cameră trăiesc cîte șase, opt, iar uneori și cîte nouă oameni. Mulți nu pot să meargă la școală fiindcă nu au bani. Și eu am ajuns pînă în clasa a treia a școlii elementare și am fost nevoită să las învățătura, fiindcă nu am avut nici cărți, nici caiete, nici măcar ghețe ca să ies în stradă“. (Angela Maratta, 14 ani)

Iată în fotografia 1, cum trebuie să muncească un copil italian pentru a-și cîștiga bucațica de pîine.

În fotografia 2 se vede o „școală“ din Congo-Belgian — dar și aceasta este o raritate.

Copii fără... copilărie

tici au stabilit că resursele energetice totale ale rîului Vohs sînt de 251 miliarde KW/h.

• Datorită grijii Partidului Comunist și a Guvernului popular din China, analfabetismul este tot mai mult înlăturat. Înaintea proclamării R. P. Chineze, pușini erau acei ce puteau să învețe. Astăzi în școlile elementare din China învață 78 de milioane de copii, iar în diferite cercuri și la diferite cursuri de lichidare a

neștiinței de carte, învață 80 milioane de chinezi.

• Știți cîte săli de clasă ar mai fi necesare școlilor din Germania occidentală pentru a putea fi cuprinși copiii de vîrstă școlară? 53.000! Guvernul lui Adenauer însă nu prevede fonduri pentru școli. El construiește doar cazărmi!

• În Columbia s-au făcut de curînd niște statistici. Din datele publicate aflăm că această țară are o populație de 13.000.000 locuitori.

Din aceleași statistici aflăm însă și faptul că 5.900.000 de oameni, adică aproape jumătate din populația țării, este analphabetă din cauza lipsei totale de condiții pentru învățămînt.

• Locuitorii săraci ai Turciei mîncă în timpul iernii mult „bulgur“. Bulgurul este grîul rîșnit din care ei își fac un soi de terci. În această iarnă, oamenii săraci din Turcia vor trebui să renunțe și la o parte din acest aliment, deoarece prețurile

s-au majorat. Numai în ultimele luni prețurile la mărfurile alimentare s-au scumplit de peste două ori. Ziarul Aksan scrie: „Locuitorii orașului Istanbul, care au familii numeroase și salarii mici, sînt într-o situație disperată“

• În Tadjikistan, de-a lungul unei porțiuni muntoase de 180 km a rîului Vohs, se vor construi șapte mari hidrocentrale. Prima centrală electrică se află deja în curs de construcție și va intra în funcțiune în anul 1961. Specialiștii sovie-

Nimic mai comun decât o piatră și deci nimic mai de nevădat în seamă. Dar ce este o piatră? În înțelesul tuturor, este o bucată de pământ tare pe care o poți sparge numai cu ciocanul. Piatra, sau roca, în înțelesul adevărat, este tot ceea ce alcătuiește scoarța pământului. Dacă în ea predomină silicul, de pildă, ea este tare, zgârie sticla și, lovită cu amnarul, dă scintei. Dacă însă predomină calcarul, ea se sfărâmă ușor. Datorită acestor deosebiri, pietrele au întrebuințări diferite. Din piatra care conține fier, bunăoară, omul prelucrând-o scoate fierul de care are nevoie și înălțură partea ce nu-i trebuie.

Cât valorează o piatră

Felul pietrelor din care este alcătuit pământul influențează traiul, ocupația și bunăstarea omului. Locuri sălbatice, stîncoase, pot deveni bogate cînd pietrele conțin metale și pot fi ușor extrase. Alaska, pământ acoperit de zăpezi și gheturi, a devenit populată, cu orașe pline de viață, numai după ce s-au găsit pietrele aurifere. Dar cine n-a auzit de „cuterele diamantifere” din tairgă iakută? Acolo, pe malul

riului Ireliah, unde cercetătorii sovietici au descoperit acum cîțiva ani un mare filon albastru, diamantifer, se înalță acum orașul căutătorilor de diamante — Mirni.

Dar nu numai piatra cu aur, fier sau diamant este folositoare. Cunoașteți povestea flăcăului care și căuta... norocul. După ce a pribegit multă vreme, s-a întors la căsuța părintească așezată pe o coastă pietroasă. Ar fi vrut să sape pământul, să pună pomi, dar unde să-i așeze, în piatră? Observînd însă că piatra dealului e albicioasă, îi răsări deodată în

mente un gând: „Ce-ar fi să încerc”, își zise el, și ridică din bolovanii albicioși un cuptor pe care îl arse... și scoase var! Își găsisse, așadar, norocul! Judecata înțeleaptă și munca l-au scăpat de nevoi, pe el și pe oamenii satului care au făcut vărării pe întreg dealul.

Piatra capătă, prin munca și știința omului, importanță deosebită. Ea este căutată în albia apelor, în creierul munților, în cariere sau în adîncurile pământului.

Așadar, vedeți dragi copii, cît valorează o piatră! E bine să nu treceți cu nepăsare pe lângă pietre, în excursiile voastre sau oriunde vă aflați. Examinați-le și veți vedea cît sînt de diferite și interesante. O singură piatră cu conținut de minerale utile, ne poate îndrepta spre zăcămintul din care s-a desprins și a fost dusă de cursul apelor la vale. Puneți-o în sacul vostru și duceți-o la școală, ea poate deveni izvorul unei bogății neașteptate.

CORIOAN STOICA
geolog

Laureat al Premiului de Stat

Intr-un minut, cît într-o zi!

— Trei milioane de operații aritmetice într-o săptămîină.

— Sute de mii de operații necesare laboratorului de raze cosmice rezolvate în 24 de ore (care în mod normal ar cere unui calculator care dispune de o mașină obișnuită de calcul 4—5 ani de muncă).

— În mai puțin de un minut se pot efectua toate calculele pe care le face un calculator cu ajutorul unei mașini obișnuite de calcul, în 8 ore...

Vi se par fantastice, nereale, aceste cifre?

Noua mașină electronică de

calcul realizată de colectivul condus de tînărul inginer Victor Toma de la Institutul de Fizică Atomică al Academiei R. P. Romîne efectuează totuși de cîteva săptămîni asemenea fantastice calcule.

Realizarea acesteia deosebită a tehnicii romînești — „CIFA 2” — este a doua mașină electronică de calcul realizată la Institutul de Fizică Atomică și are o serie de caracteristici mult superioare primei mașini de acest tip. Ce calcule pot fi făcute cu ajutorul acestei noi

mașini? Iață cîteva dintre ele. Cu ajutorul lui „CIFA 2” (acesta este numele mașinii) pot fi rezolvate tabele de funcții uni, sisteme de ecuații liniare, probleme de logică matematică și o serie de alte calcule de mare importanță științifică.

Astronomia, geodezia, geologia, fizica romînească primesc și vor primi un ajutor permanent din partea noii mașini de calcul realizată de oamenii de știință romîni. Milioane de operații aritmetice care cereau sute de zile de trudă, vor fi rezolvate în cîteva ore.

Știința și tehnica romînească beneficiază astfel de una din cele mai mari realizări ale zilelor noastre.

P. TRAIAN

S.O.S. în COSMOS!

De pe satelitul artificial „Drujba” a pornit spre planeta Marte racheta „Rodina”. Cosmonauții sovietici ajung chiar să vadă, de aproape, prin ecranul rachetei, fața planetei Marte brăzdată de mult discutatele canale. Dar prin radio se aude o chemare: „S.O.S.!... S.O.S.!...”

Este semnalul cosmonauților americani aflați pe racheta „Taifun” care, pentru interesul capitaliștilor, porniseră spre planeta Marte fără ca să aibă asigurate toate condițiile necesare. Ei pierduseră direcția și erau amenințați să cadă în Soare.

Riscîndu-și viața, cosmonauții sovietici pornesc la salvarea celor de pe „Taifun”. Și iată în fotografia noastră cum unul dintre salvatori a intrat în racheta americană spunînd: „Sînteți salvați!”...

Unde se petrec toate acestea? În filmul sovietic „S.O.S. în Cosmos”. Din acest film științifico-fantastic, lucrat pe baza celor mai noi descoperiri ale științei, reiese clar faptul că oamenii sovietici sînt ori cînd gata să colaboreze cu oamenii de știință din lumea întreagă pentru cucerirea cosmosului, pentru punerea științei în slujba omului.

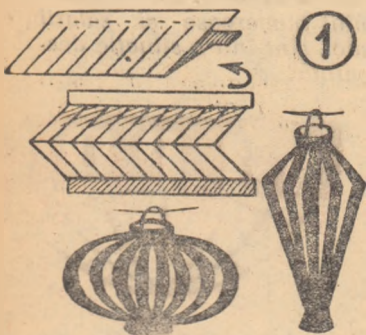
Cîini cu... două inimi

Cunoscutul chirurg sovietic Vladimir Demihov continuă uimitorile lui experiențe pe animale. De curînd el a reușit să transplanteze cîte o nouă inimă la cei doi cîini, pe care îi vedeți în fotografie. „Pacienții”, deși au cîte două inimi se simt bine, sînt veseli și au o poftă de mincare... excelentă.

PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU POMUL DE IARNĂ x PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU POMUL DE IARNĂ x PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU POMUL DE IARNĂ

Stegulețe și felinare

În desen sînt arătate diferite felinare pe care le puteți lucra foarte ușor. Luați o foaie

de hîrtie grosă și îndoiți-o. Apoi începeți să faceți tăieturi de la marginea în care este îndoită hîrtia, și nu tăiați pînă la capăt ci lăsați o fișie de circa 2 cm. Îndoiți aceste fișii (netăiate) în afară și desfăceți hîrtia: veți obține figura care este arătată pe desen. (1).

Apoi, faceți-o sul, lipiți capetele de sus și de jos, și felinarul este gata.

Stegulețele trebuie făcute din hîrtie colorată pe ambele fețe pe care lipiți diferite figuri, tăiate dintr-o hîrtie de altă culoare. Îndoiți apoi ste-

gulețele și aplicați-le pe o ață tare.

Pe stegulețe se pot lipi și litere, care vor forma cuvinte atunci cînd stegulețele vor fi așezate în ghirlandă.

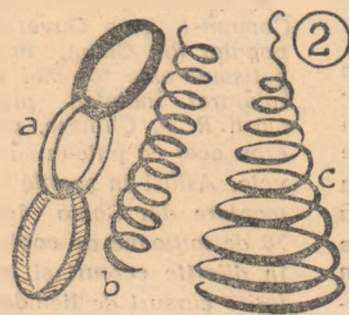
Cu aceste stegulețe și felinare făcute de voi veți putea pavoaza sala unde se va sărbători sosirea Noului An!

Șiraguri

Strălucirea pomului de iarnă o dau șiragurile. Acestea se pot executa din hîrtie colorată, staniol și sîrmă subțire de cupru sau aluminiu.

Șiragurile din hîrtie colora-

tă se fac sub formă de lăntisor. Pentru obținerea lăntisorului se taie cu foarfeca fișii

cu lățimea de 10 mm și lungimea de 80 mm. Aceste fișii se lipesc formîndu-se niște cercelete care se leagă unul cu altul (fig. 2, a). Lăntisoare asemănătoare pot fi făcute și din carton îmbrăcat cu staniol.

Șiragurile din sîrmă se fac foarte simplu înfășurînd sîrma de cupru sau aluminiu cu grosimea de 1—1,5 mm, pe un cilindru cu diametrul de 5 mm. După ce scoatem cilindrul din suport, sîrma va rămîne spiralizată regulat (fig. b). Prin acest procedeu pot fi executate și bastonașe cu lungimea de 10—15 cm., care să fie atîrnate de crengile bradului. Dacă

In școală nouă

Cît e de frumoasă școala noastră și cu cît drag o îngrijesc pionierii. De cînd am început să învățăm în școală nouă multe din obiceiurile urite ale pionierilor noștri s-au schimbat. Acum sînt mai respectuoși față de profesori, față de colegi, la școală vin mai ordonați, mai curați, rar dacă mai întîrzie cineva. În clasă, pe coridoare, pretutindeni domnește curățenia. Și învățătura s-a îmbunătățit destul de mult. La începutul anului am avut pionieri slabi la învățatură, ei au

fost ajutați, iar astăzi sînt printre primii. Așa sînt, de pildă, Elena Georgescu din clasa a VII-a sau pionierul Gheorghe Ioniță din clasa a VI-a. Învățînd mereu mai bine, vrem să fim unitate fruntașă la învățatură și la celelalte acțiuni. Așa vom dovedi dragostea noastră față de partid, care ne-a creat condiții minunate pentru învățatură.

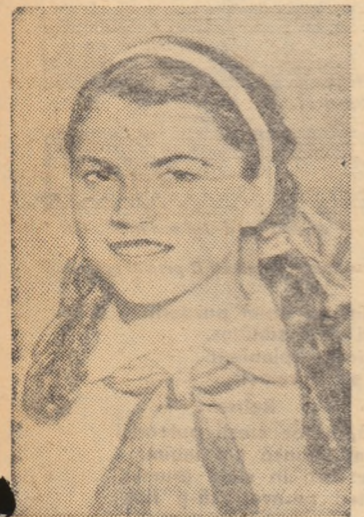
Pioniera LIDIA POPOVICI
cl. a VI-a C, coresp. special al unității, Șc. de 7 ani 183, București

Noi corespondenți

Cu multă răbdare am așteptat să trec în clasa a III-a, să împlinesc 9 ani pentru a fi și eu primită în rândurile organizației de pionieri. Nici nu vă pot spune cîte emoții am avut cînd tovarășa instructoră mi-a înnodat la gît cravata roșie, care mi-e atît de dragă. Mă străduiesc să fiu demnă de a o purta, să învăț bine, să-mi ajut colegii. Acum, dragă redacție, mai am o dorință, destul de mare pentru mine: aș dori să mă primești și pe mine în rândurile corespondenților tăi.

pioniera
VASILICA TUDOR
cl. a III-a, Școala de 7 ani, com. Strimbu, raionul Filimon Sirbu, reg. Galați.

Din paginile „Scintei pionierului” am aflat multe lucruri care m-au interesat și care mi-au fost de un mare ajutor în activitatea pionierescă. Vreau să-ți mărturisesc, dragă redacție, că doresc neapăs de mult să fiu și eu corespondenta gazetei. Îți promit că de aici înainte am să-ți trimit numai vești frumoase despre noi. Detașamentul nostru este un detașament fruntaș atît la învățatură cît și la acțiunile de muncă patriotică. Am scris o mare cantitate de fier vechi, maculatură și simburii de măr.

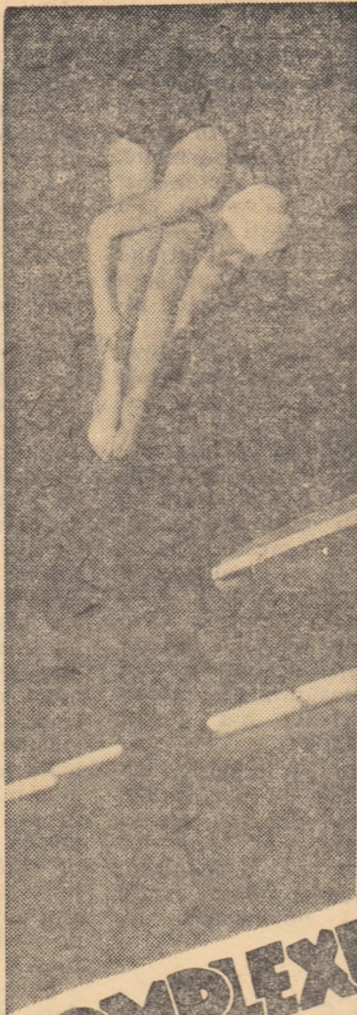
pioniera
STELIANA PANDELE
cl. a V-a, Școala de 7 ani nr. 1, Birlad

POȘTA REDACȚIEI

Ca de obicei și în zilele acestea au plecat de la redacție zeci de răspunsuri la scrisorile prietenilor noștri, pionierii din întreaga țară. Printre cei cărora li s-au trimis răspunsuri sînt și următorii: Doina Babescu, com. Davi-dești, reg. Pitești; Antoaneta Toader, str. Maior Sunț nr. 4, Focșani; Maria Bursuc

și Adriana Vrăjitoru, Școala de 7 ani nr. 1 — Tr. Severin; Nicolae Semeniuc, Școala medie Tg. Ocna; Nicolae Pop, com. Lăpuș, reg. Baia Mare; Susana Sirbu, Școala de 7 ani, com. Stremț, raionul Alba, reg. Hunedoara; Simona Pîrvulescu, Școala de 7 ani nr. 120 — București; Ortansa Cojoc, com. Panoci, raionul

Vatra Dornei; Ion Bucur, com. Archita, raionul Sighișoara Floreica Otavă, com. Gurahonț Oradea; Camil Chioralia, str. Mihailovici Frunze nr. 32 — Craiova; Constanța Dumitrușcu, com. Ulmeni — Buzău; Gheorghe Dical, str. Ecaterina Teodoroiu nr. 13, Tg. Jiu; Emilia Petruș, com. Gătaia — Timișoara și alții.

COMPLEXUL SPORTIV FLOREASCA

prietenos, nu ai răbdare să privești decît în fugă tablourile înfățișînd tineri la întreceri sportive, pentru că din sala vecină se aud strigăte entuziasate. Este... bazinul acoperit de inot. În sală e cald. În bazin, în apa călduță, pe culoare, pionierii înscriși la clubul sportiv școlar aplică ultimile indicații ale inotătorului Mihai Mîtrofan, maestru al sportului. Apoi, întrecerea începe și o dată cu ea și încurajările. Pioniera Vochița Novac este prima; are numai 11 ani, dar este recordmenă la 100 m bras — copii. Și la școală, în detașamentul ei deține recordul... notelor bune. Are numai 9 și 10!

cum însă se antrenează... ciclul frunțași din Capitală. Iată, Constantin Moiceanu, Co-hanciu, N. Niculescu etc., fac alergări în jurul salii. Pentru pregătirea fizică generală a ciclulii fac gimnastică, joacă baschet și alte jocuri sportive.

Sala cuprinde 2.500 spectatori și nu de puține ori, cînd întrecerile sportive se anunță pasionante, numărul spectatorilor întrece pe cel al locurilor.

Sala Sporturilor Floreasca este mult îndrăgită de sportivi și de miile de spectatori. Ea este însă numai una din multele realizări ale regimului nostru, care a pus și pune neconținut la îndemîna mișcării sportive din țara noastră condiții pe care, în trecut, fiii de muncitori și țărani nici nu le-au visat.

E. TOFAN

Știri sportive

• La ancheta întreprinsă de către Agenția Internațională „Sport Korrespondenz” din Stuttgart (R.F. Germană), printre ziaristii sportivi, pentru desemnarea celor mai buni sportivi ai anului 1959, la femei, titlul de cea mai bună sportivă a anului a revenit cu unanimitate de voturi recordmanei mondiale la săritura în înălțime Iolanda Balaș (R.P.R.).

• Ultima etapă a campionatului republican de lupte clasice pe echipe s-a încheiat. Echipa Dinamo-București a câștigat pentru a 11-a oară titlul de campioană republicană.

• Din Finlanda, la sfîrșitul acestei săptămîni va sosi echipa de box T.U.L. Boxerii finlandezi vor susține primul meci la Oradea, următoarele întîlniri urmînd să aibă loc la București

— Să mergem la atletism, sînt aruncări... auzi spunîndu-se în jurul tău, după ce se termină și meciul de polo.

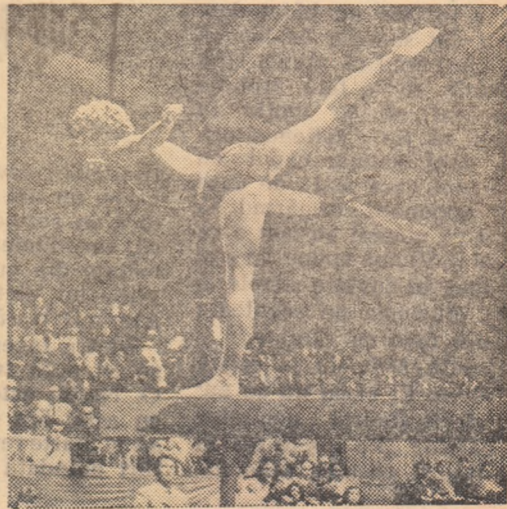
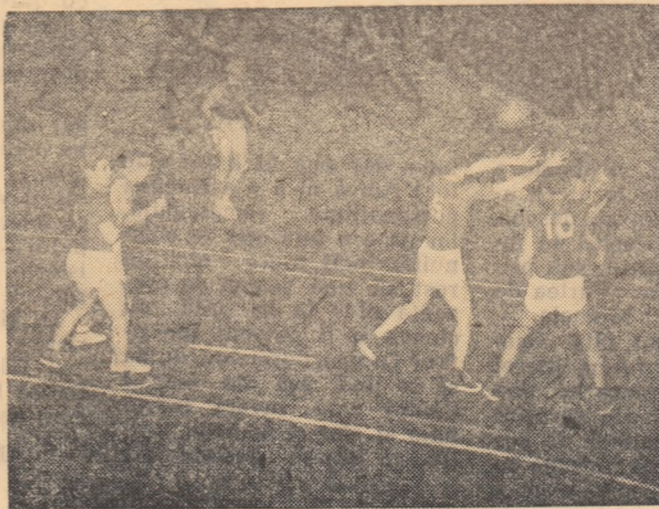
Te lămurești despre ce este vorba dacă-i urmezi în sala mare, cu pereți înalți — sala de atletism. Poți vedea aici și groapa de sărituri, pista de alergări, ștacheta pentru înălțime etc. De data aceasta sînt antrenamente la aruncarea greutății și a suliței.

Sala sporturilor — a jocurilor sportive — este cea mai mare. Ea găzduiește și pe baschetbaliștii, și pe voleibaliștii, și pe handbaliștii, și pe scrimeri, și pe cei care au îndrăgit sportul mingiei de celuloid. A-

Zăpada a acoperit de mult gazonul verde al terenurilor de sport. Stadioanele nu mai sînt primitoare, iar apele lacurilor, ale ștrandurilor au înghețat. Schiorii și-au ceruit schiurile, iar copiii și-au scos săniuțele și patinele...

Da, a venit și rîndul sporturilor de iarnă. veți spune voi. Intrînd însă în Sala Sporturilor Floreasca din București vei uita repede că miinile ți-au înghețat, că afară viscolește și că era cît pe-acî să te răsturne niște copii cu săniuțele.

În holul mare, călduros,

PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU POMUL DE IARNĂ x PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU POMUL DE IARNĂ x PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU POMUL DE IARNĂ

cilindrul pe care se înfășoară sîrma va avea forma conică, atunci și forma spiralei va fi conică (fig. 2, c.).

Stele

Stelele cu care se împodobește pomul de iarnă sînt de două feluri: stele mari și stele mici, care seamănă cu fulgii de zăpadă.

Stelele mici se pot executa din hîrtie albă fiind tăiate cu foarfeca. Pentru aceasta se iau discuri de hîrtie cu diametrul de 20 mm și se împăturesc în lungul diametrului de 8 ori. Pe acest sector se taie apoi cu foarfeca diferite forme geometrice, simple, dar numai pe partea curbă (fig. 3, a). După desfășurare în locul discului va apare o stea regulată cu

forme foarte frumoase. Stelele obținute se lipesc de crengile bradului sau se înșiră pe o sfoară și se agată în pom.

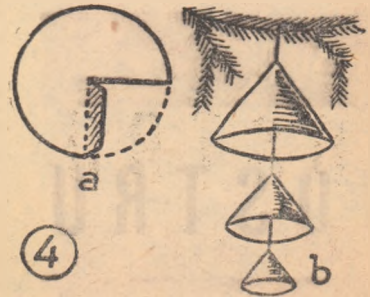
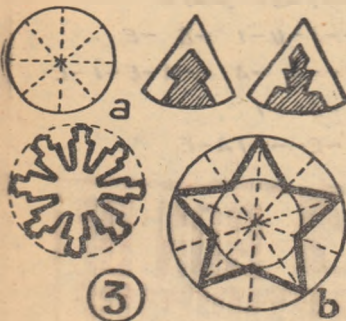
Pentru executarea unei stele mari cu 5 colțuri se va lua un disc de hîrtie cu diametrul cît dorim să fie de mare steaua și-l împărțim prin 10 raze. Apoi cercul cel mic și cel mare se unesc cu linii. (fig. b). Se taie cu foarfeca în lungul liniilor care reprezintă conturul stelei, iar în lungul liniilor punctate se îndoaie steaua astfel încît razele mari să fie înțoite în

sus iar razele mici să fie înțoite în jos. În felul acesta vom obține o stea în relief.

Clopoței

Tot din hîrtie colorată putem lucra clopoței de diferite mărimi pe care îi înșirăm pe o sfoară și-i atîrnăm de crengile bradului. Executarea clopoțelilor se face din discuri de diferite diametre (8 cm, 5 cm, 3 cm). (fig. 4, a). Fiecare disc va avea lipsă un sfert din suprafața sa. Așa cum este arătat în desen vom lipi aripioara hașurată astfel ca să formăm un

con. Cînd înșirăm clopoțelii pe sfoară, vom înnoda sfoara după fiecare dintre ei pentru ca să nu alunecă pe sfoară. (fig. b).

Un bilet de meci

De bucurie, Mihaela nici n-a observat că subiectul pentru teză era un subiect greu. „Renașterea în Italia secolului XVI”. Victor însă se foia neliniștit în bancă. Mihaela îl privi prietenoasă: „Desigur, își spuse, e nerăbdător, de-abia așteaptă ziua de miine. Iată ce va să zică un om pasionat! El, de pildă, e sportiv, iubește voleiul. Și iată, stă ca pe ghimpi și se tot întreabă dacă miine naționala noastră va învinge”.

Era foarte, foarte veselă. Din cînd în cînd, trăgea cu coada ochiului în pupitrul. Acolo își ițea marginea galbenă, dintre foile maculatorului, biletul de meci. I-l oferise Victor, în recreație. „Am două, îi zisese el, mi le-a adus fratele meu. Dacă vrei, o să mergem împreună, tot îmi spuneai că n-ai fost niciodată la un meci internațional”.

Mihaela nici nu se gândise să refuze. În primul rînd, era foarte curioasă să asiste la un meci neobișnuit pentru ea, iar în al doilea rînd, îi plăcea că va merge cu Victor. El fusese atît de bun încît îi oferise ei biletul, și nu vreunui prieten de-al lui din echipa de volei a detașamentului.

Mihaela îl privi cu simpatie pe Victor. După părerea ei, era un băiat deosebit, nu semăna de loc cu cei care cred că atunci cînd discută cu o fată trebuie neapărat să se umfle în pene, să fie zeliemistori, sau să-ți împuie capul cu minciuni care mai de care mai gofonate, urmărind să crezi că nimeni nu mai e ca ei. Nu, Victor spune ce are de spus în cuvinte simple și cînd glumește pe socoteala ta, n-o face cu răutate.

Veselă, Mihaela se apucă de lucru. În clasă nu se auzea decît fișitul penițelor pe caiete: „Re-naș-te-rea în I-ta-li-a...” silabisii Mihaela,

scriind titlul. Era un subiect frumos, dar destul de greu. Incepu să-și pună în ordine ideile principale. Deodată, însă, observă ceva ciudat la Victor: ședea gheboșat, incomod. „Ce-o fi cu el? Gîndi Mihaela. Poate că-i oboșit, o fi învățat pînă seara, tîrziu”.

Îl privi cu prietenie, dar, pe neașteptate, simți că ceva nu era la locul lui și se aplecă spre Victor. In-

tenția, să-l dojenească. Își și alcătui în gînd prima frază: „Cum poți, Victore, tu, care ești pionier, să copiezi?”. Dar nu spuse nimic. Și-l inchipui pe Victor răs-punzîndu-i: „Ia te uită, vrei să mă lămurești?” — și tăcu. Nu voia să-și atragă porecla de „cață”, pe care băieții o dădeau fetelor pi-săloage.

Mihaela mai șovăi cîteva clipe, și, deodată, se înroși ca focul. Un gînd nou nu-i dădu pace. Cum de îndrăznește Victor să copieze față de ea? Nu cumva își inchi-puie că asta n-o supără cu nimic? În cazul acesta, în-seamnă că o crede și pe ea în stare de un asemenea lucru! Nemaipomenit! Asta ar fi curată jîgnire! Cum își permite să aibă aseme-neea păreri despre ea? Va trebui, desigur, să-i ceară socoteală! Ea n-a copiat niciodată!

Mihaela se încruntă, bă-tăioasă, dar, pe neașteptate, se înroși și mai tare. Ah, să știi că altul e adevărul! Te pomenești că o socotește pur și simplu proastă, ne în stare să-l dojenească. Ei,

trebui să-și cunoască mai bine lungul nasului!

Mihaela se pregăti să-l repeadă, dar iar nu spuse nimic. Își aduse aminte că pînă acum, Victor nu fuse-se niciodată printre cei care încearcă să sufle sau să copieze... Notele lui sînt note bune. El nu numai că învață bine, dar îl ajută și pe Marcel, care se descurcă mai greu la gramatică. Cit despre infumurare iarăși nu poți vorbi așa, la voia în-tîmplării... Cînd volebaliștii detașamentului iau bătaie, el e cel dintîi care recunoaște că a jucat slab, că nu și-a dat toată osteneala! Nu cumva n-a avut timp să învețe tocmai din pricina antrenamentului? Să știi că asta e: s-a luat cu băieții, seturile au trecut unul după altul, apoi s-a făcut seară și, oboșit, dacă a mai reușit să citească 2-3 pagini...

Mihaela oftă dar nu se liniști de loc. Dimpotrivă. Acum îi era necaz pe ea. Iată, în loc să-l împiedice, își pierde vremea cu tot soiul de gînduri! Victor e un băiat bun, e pionier ca și ea, mai mult, sînt prieteni; cum de nu-i sare deindată în ajutor?

Fără să mai stea pe gînduri, Mihaela scoase biletul de meci dintre foile maculatorului și îl depuse de-a dreptul pe cartea lui Victor. Luat pe neașteptate, Victor făcu ochii mari.

— Nu pricep... Ce ți-a venit? îi șopti el.

Mihaela ridică din umeri și clătină din cap ca atunci cînd spui: „Știu eu? Uite așa!” dar de răspuns răspunse limpede:

— Și marți avem o teză — știi? La matematică. Trebuie să repet încă de miine. Nu vreau ca marți să mă fac de ris, să copiez ca...

Și arătă către cartea ieșită din pupitrul.

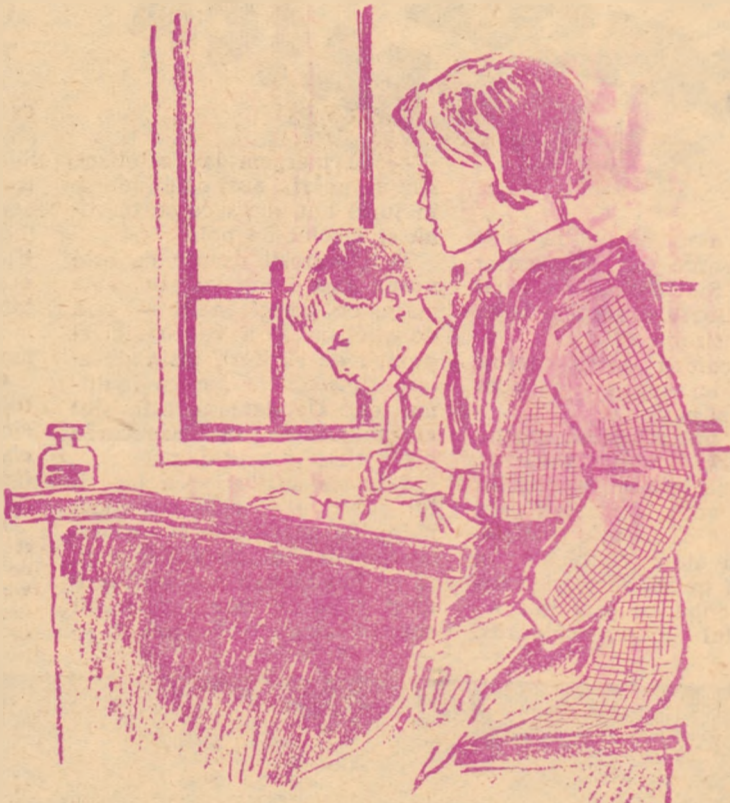
Victor nu înțelese numai-decît totul, dar, cînd înțelese, îl pufni risul. Apoi, străduindu-se să pară foarte serios, luă biletul, îl împături cu gravitate, îl puse în buzunar și, în cele din urmă, scoase cartea din pupitrul și o întinse Mihaelei.

Fata se feri, bănuitoare, dar cînd privirile îi căzură pe paginile cărții, scoase un „Phiii!” atît de puternic încît îl auzi toată clasa. Uf, ce încurcătură! Cum de-a putut să ia drept manual de istorie, cartea de... limba romînă?

Fu rîndul ei s-o încerce risul.

— Dă-mi biletul înapoi! De ce l-ai pus în buzunar? ceru ea, inciudată.

AL. OVIDIU ZOTTA

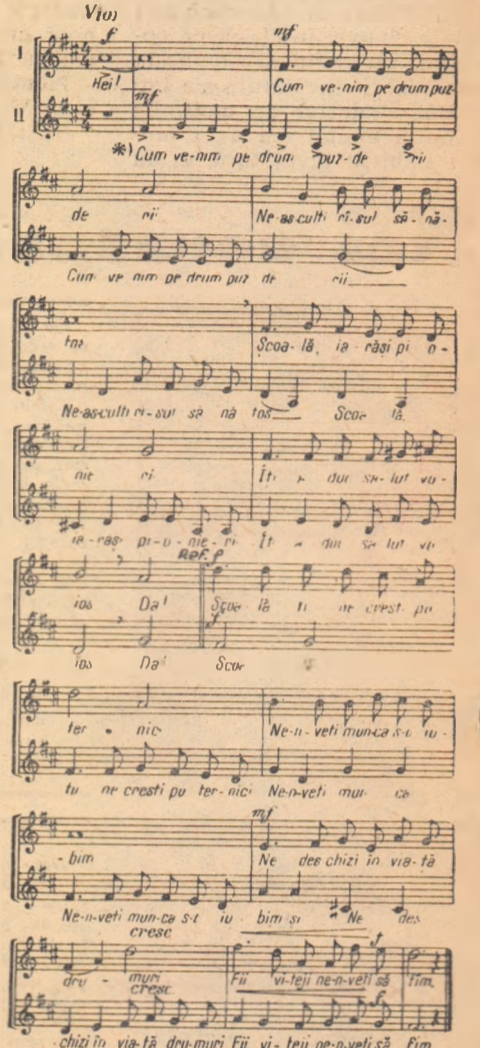
tr-adevăr, ceva, și anume o carte, nu era la locul ei, adică în servietă, ci, deschisă, se odihnea ieșită pe jumătate din pupitrul, sub privirile lui Victor. „Cartea de istorie!” tresări Mihaela.

Dintru început, fata rămase cu gura în forma literei O. Nu se așteptase la una ca asta, era foarte surprinsă și foarte revoltată. Se hotărî deindată să-i atragă a-

bine, dar asta ar fi prea de tot! Adică el e o asemenea personalitate remarcabilă, iar ea e o fată atît de obișnuită, încît n-are nici un rost să țină seamă de prezența ei!? Ia te uită, nu cumva o fi devenit îngîmfat? La urma-urmelor, de ce să se țină așa de mare? Băieții care învață foarte bine și sînt și sportivi vestiți, se găsesc destui! Ar

Școală, tu ne crești puternici

Muzica: LIVIU DANDARA
Versuri: IOANA ZAMFIR

* În strofele următoare, la vocea II primul vers se repetă

Cum venim pe drum puzderii
Ne-ascuți risul sănătos.
„Școală, iarăși pionierii
Îți aduc salut voios!”

Refren:

Școală, tu ne crești puternici
Ne-nveți munca s-o iubim.
Ne deschizi în viață drumuri
Fii viteji ne-nveți să-ți fim.

Peste ani ce-or trece iute
Ai s-auzi cu drag de noi,
Toți în muncă pe-ntrécute
Vom lupta să fim eroi.

Holde aurii vom crește
Și păduri pe-nțins pămînt
Sonde pe înalte creste
Vom urca semețe-n vînt.

Vom zbura curînd spre soare
Călători în univers
Stelele strălucitoare
Le-om cînta-n întîiul vers.

Munca noastră viitoare
Țării o vom închina
Pacea ca pe-o albă floare
Totdeauna vom păstra.

CONCURSUL

NOSTRU

ARITMOGRIF

	1	8	2	12	4	1	8
1		10	15	1	7	14	10
2	13	1	5	10	2	13	1
3	15	3	11	8	16	7	15
4		2	15	11	6	4	1
5	9	15	1	10	14	8	5
6		16	1	8	10	13	10
7	3	8	12	8	12	1	13
8		2	16	15	1	8	
9	7	14	10	9	13	8	10
10	10	12	15	9	15	5	10
11		13	10	1	5	10	9
12	12	8	2	13	8	14	1
13		6	15	3	6	9	5
14							

1. De ele e ferit orice depunător, deoarece statul garantează sumele economisite pe libretul CEC; 2. Scoaterea unei sume din banii economisiți pe libretul CEC pentru a

cumpăra anumite obiecte necesare; 3. Așa au loc tragerile la sorți pe libretele CEC cu cîștiguri; 4. Mijloc de economie însoțit de trageri la sorți lunare și suplimentare (semestriale) ce aduc deținătorilor cîștiguri între 800 și 100.000 lei (pl); 5. Ceea ce a mai rămas pe libretul CEC după scoaterea unei sume de bani (pl); 6. În felul acesta se face achitarea cîștigurilor ieșite la tragerile la sorți a obligațiilor CEC, acestea fiind scutite de taxe sau impozite; 7. Așa e pentru CEC fiecare pionier și școlar depunător; 8. Multe obiecte putem cumpăra economisind la CEC printre care și pe acesta; 9. A mări economiile depuse la CEC prin noi depuneri și prin dobînda ce se acordă pentru sumele depuse; 10. Unitate CEC unde se pot depune ori reține sume de bani pe librete CEC; 11. A aduna și păstra bani

la CEC; 12. Perioade de cel puțin șase luni, în care libretele de economii cu dobînda, beneficiază de o dobînda de 6%; 13. Sînt oferite depunătorilor pe librete CEC și deținătorilor de obligațiuni CEC prin tragerile la sorți lunare și suplimentare; 14. Un spor anual de 5% ce este acordat sumelor păstrate pe un anumit fel de libret CEC.
Pe verticala A-B: C.E.C.... nes-fîrșit!

Monoverb cu incastu anagramat... cheltuitor (xoxxxxxxxxxx)

Fuga consoanelor

-O-O-I-I -I--E-U-
-E E-O-O-I-I -E- -U
-I--I-U-I, E- -A
A-U-A -A -EA-I-A-I
E-O-O-I-I I--E--A-E
-A-E -O- --O-I
-I--I-O- --I-
-I--I-U-I -E -E
A-O--A -A --A-E-I-E
-A -O--I
--I-E--I-A-E

